

पक्ष्यनन्तरोत्पत्तिकभावभूतानपेक्षमित्यर्थः तेन समवायिका-
रणापेक्षायां पूर्वसंयोगाभावापेक्षायाच्च नासिद्धत्वम् स्रोत-
पक्ष्यनन्तरोत्पत्तिकानपेक्षत्वं वा विवक्षितं पूर्वसंयोग-
ध्वंसस्य स्रोतपक्ष्यनन्तरानुत्पत्तिकत्वात् अभावत्वेन तस्या
दृक्त्वसंभवाभावात् । नित्यादिसत्तासाक्षाद्ग्राह्यजाति-
मत्त्वं कर्मत्वं चक्षतीति प्रत्ययासाधारणकारणतावच्छे-
दकजातिमत्त्वं वा, गुणान्यनिर्गुणमात्रवृत्तिजातिमत्त्वं
स्रोतपक्ष्यव्यवहितोत्तरदृक्त्ववृत्तिविभागकारणतावच्छेदकजा-
तिमत्त्वं वा । स चायं चक्षतीति प्रत्ययसाक्षिकः
पदार्थो नाविरुद्धदेशोत्पादनादिनोपपाद्यः क्षणभङ्गस्यापि
निराकरिष्यमाणात्वात् । उक्तस्य इतरभेदसाधकताप्रकारः
पूर्वोक्त एव” उपप्लव । “संयोगविभागवेगानां कर्म समा-
नम्” सू० । “कामिदेकस्य कर्मणोऽनेककार्यकारित्वमाह, का-
रणमित्यनुषङ्गः यत्तद्द्रव्ये कर्मोत्पत्तिं तेन समं यावद्द्रव्यं
संयुक्तमासीत् तावत्सङ्गुक्तान् विभागान् जनयित्वा
तावतः संयोगानपि पुनरन्यत्र जनयति वेगं पुनरेकमेव
स्वाप्तये करोति वेगपदं स्थितिस्थापकस्य पक्ष्यव्यति”
उपप्लव । “न इत्याणां कर्मै” सू० । “ननु क्रिया
वता द्रव्येणारम्भकसंयोगे जनिते तेन च द्रव्यमारब्ध-
यत्तदपि कर्मजन्यमेव कर्मणस्तत्पूर्ववर्तितत्वादेव आह
कर्म इत्याणां न कारणमित्यर्थः । कुत एवमत आह”
उपप्लव । “व्यतिरेकात्” सू० । “व्यतिरेकादिति निह-
तेरित्यर्थः उत्तरसंयोगेन कर्मणि विवृत्ते द्रव्यहृत्यते
इति न कर्मणोऽव्यवस्थात्वं विनश्यदवस्थास्य कर्म न द्रव्य-
कारणम् । किञ्च कर्म द्रव्यस्यासमवायि कारणं वा
भवेद्विभिन्नकारणं वा, न तावदाद्याः, द्रव्यस्यासमवायि-
कारणनाशनाशत्वेन अवयवकर्मनाशादेव द्रव्यनाशापत्तेः ।
न द्वितीयः, महापटनाशेऽवस्थितसंयोगेभ्य एव सङ्गु-
पटोत्पत्तौ निष्कर्मणांमेवावयवानां द्रव्यारम्भदर्शना-
द्भूमिचारात्” उपप्लव । “गुणवैधर्म्याच्च कर्मणां
कर्म” सू० । “ननु यथा द्रव्याणां द्रव्यं कार्यं गुणा-
नाञ्च गुणस्तथा किं कर्मणामपि कर्म कार्यम् ?
इत्यत आह । कार्यमिति शेषः द्रव्यगुणयोः सजातीय-
ारम्भकत्वं साधर्म्यसङ्गतं “तत्र कर्म कर्मसाध्यं न विद्यते”
इति सूत्रेण कर्मणां कर्मजनकत्वं प्रतिविद्मसेव तदि-
हानुद्यते इति भावः” उपप्लव । “असमवायात् सामान्य-
कार्यं कर्म न विद्यते” सू० । “असमवायादित्यत्र
द्रव्ययोर्द्रव्येष्विति शब्दः, तथा च न द्रव्ययोरेकं कर्म-

समवेति न वा द्रव्येभ्यो कं कर्म समवेति तेन सामान्यस्य ।
दायस्य कार्यं कर्म न विद्यते । अत्रापि विदित्वाद्यो न
सत्तावचनः यदि कर्म व्यासव्यवृत्ति स्यात् ! एकस्मिन् चक्षति,
हयोर्द्रव्ययोर्बहुषु च द्रव्येषु चक्षतीति प्रत्ययः स्यात् !
नचैतत्, तस्माच्च कर्म व्यासव्यवृत्तिताम्र्यः । ननु शरीरतद-
वयवानां कर्म शरीरतदवयवैर्बहुभिरारभ्यत एव कथम-
न्यथा शरीरे चक्षति करचरणादावपि चक्षतीति प्रत्ययः,
एवमन्यत्राप्यवयविनीति चेत् अवयविकर्मसामग्र्या
अवयवकर्मसामग्र्यव्यापत्वात् तथोपपत्त्यर्थः न तु वैप-
रीतम्, ननुवयवे चक्षति सर्वत्रावयविनि चक्षतीति
प्रत्ययः अन्यथा कारणकारणसंयोगात् कार्याकार्य-
संयोगोऽपि न स्यात्, कारणकर्मण्येव कार्यस्यापि संयोगोप-
पत्तेः” उपप्लव । “ननु सूत्रं गुणानां कार्याणां कारण-
गुणपूर्वकत्वं स्थापयगुणपूर्वकत्वसङ्गोक्तं द्रव्यकर्मणोश्च न
कर्म कारणमित्युक्तं, तथा च कर्मणः किमपि न कार्य-
मित्यायातं, तथाचातीन्द्रियाणां स्वर्यादिगतीनाम् चतु-
मानमपि दुर्बलं, चित्ताभावात् अतः संयोगविभागवेगानां
कर्मैति सूत्रोक्तमेव कारणमाह “संयोगविभागाच्च कर्म-
णाम्” सू० । “जन्यादिति शेषः व्यक्त्वभिप्रायेण बहु-
वचनं संस्कारोऽप्यवयवसंयोगः । ननु द्रव्यकर्मणो न कर्म
कार्यं इति पूर्वसङ्गतम्, संयोगविभागौ तु संयोगविभाग-
कानांवेव, तथा चेदानीं कर्मणः कारणत्वाभिधानं
विरुद्धासत्यत आह” उपप्लव । “कारणसामान्ये
द्रव्यकर्मणां कर्माकारणसङ्गतम्” सू० । “कारण सामा-
न्यपदेन तत्प्रकरणसुपपत्त्याते तेन कारणसामान्याभिधा-
नप्रकरणे द्रव्यकर्मणो प्रति कर्मणोऽकारणत्वसङ्गतं न तु
सर्वथाप्यकारणमेव कर्मैति विवक्षितं येन “संयोगविभागाच्च
कर्मणामिति” सूत्रं व्याहृत्येतेति भावः” उपप्लव ।
तच्च कर्म पञ्चविधम् “उत्पत्तेरप्यं तवावयवेषमा-
नुषङ्गं तथा । प्रसारणस्य गमनं कर्मण्येतानि पञ्च च”
भाषा० अत्रेदं बोध्यम् । लज्जोत्पत्त्यर्थकत्वादिमते
ऽस्य बलार्थकत्वात्तुनिष्पत्त्येऽपि उत्पत्तिलक्षणादिमात्रे
रुद्धत्वं न तु यौगिकत्वम् । तच्च कर्तृशब्दे प्रदर्शिते कर्मा-
दिशब्दवत् कर्तृपदस्य रुद्धत्वप्रतिपादनपरे शब्दचिं वाक्ये
उक्तम् । कर्म उत्पत्त्यनुसङ्गव्यापारभासात्कार्यकत्वादिमते
तु यौगिकत्वमिति शब्दः । व्याकरणमते शब्दापारसामान्य-
क्रियायाम् “व्यापारोभावना संबोत्तादना सेव च क्रिया ।
लज्जोऽकर्मकतापत्तेर्तद्वि यज्जोऽसं द्रव्यते” इति हरिणा